

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 148/15

Luxembourg, 17. december 2015

Sodba v zadevi C-419/14
WebMindLicenses kft/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám
Főigazgatóság

Prenos strokovnega znanja, ki omogoča upravljanje erotičnega spletnega mesta livejasmin.com iz Madžarske na Madeiro, kjer velja nižja stopnja DDV, ne pomeni zlorabe

Ta prenos pa nasprotno pomeni zlorabo, če je njegov cilj prikriti dejstvo, da se spletno mesto dejansko upravlja iz Madžarske

WebMindLicenses (WML) je madžarska družba v lasti madžarskega poslovneža Györgyja Gattyána. Družba WML je leta 2009 z licenčno pogodbo družbi Lalib s sedežem na Madeiri (Portugalska) dala na voljo strokovno znanje, ki omogoča upravljanje internetnega spletnega mesta „livejasmin.com“. To spletno mesto ponuja erotične interaktivne avdiovizualne storitve, pri katerih v realnem času sodelujejo fizične osebe po vsem svetu.

Po davčnem nadzoru pri družbi WML je madžarski davčni organ menil, da prenos strokovnega znanja z družbe WML na družbo Lalib ni bila dejanska ekonomska transakcija in da je to strokovno znanje v resnici upravljala družba WML iz madžarskega ozemlja. V teh okoliščinah je ta davčni organ menil zlasti, da bi se moral DDV, ki se navezuje na to upravljanje, plačati na Madžarskem in ne na Portugalskem in je zato družbi WML naložil plačilo različnih zneskov, od tega 10.293.457.000 madžarskih forintov (HUF) (približno 33.145.618 EUR) iz naslova DDV, 7.940.528000 HUF (približno 25.568.574 EUR) iz naslova globe in 2.985.262.000 HUF (približno 9.612.602 EUR) iz naslova zamudnih obresti.

Družba WML je zoper odločbo davčnega organa vložila tožbo pri Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (upravno in delovno sodišče v Budimpešti, Madžarska). To je na Sodišče EU naslovilo vprašanje, katere okoliščine je treba upoštevati pri presoji, ali pogodbeni konstrukcija, uporabljena za prenos strokovnega znanja, ki omogoča upravljanje zadevnega spletnega mesta, iz Madžarske na Portugalsko, pomeni zlorabo. Prav tako želi izvedeti, ali Listina Evropske unije o temeljnih pravicah davčnim organom držav članic dopušča zbiranje in uporabo dokazov, pridobljenih s tajnimi sredstvi v okviru kazenskega postopka.

Sodišče je v danes izrečeni sodbi odgovorilo, prvič, da mora madžarsko sodišče, da bi ugotovilo, ali zadevna licenčna pogodba temelji na zlorabi, katere cilj je ugodnejša oz. nižja stopnja DDV na Madeiri, dokazati, da je ta pogodba povsem umetna konstrukcija, katere namen je prikriti dejstvo, da je zadevne storitve dejansko opravljala družba WML iz Madžarske. Za preveritev, kje je bil dejanski kraj opravljanja teh storitev, je treba upoštevati objektivne elemente, kot so fizični obstoj družbe Lalib v smislu prostorov, osebja in opreme.

Dejstvo, da je bil poslovodja in edini delničar družbe WML tisti, ki je ustvaril zadevno strokovno znanje in da je vplival ali dajal smernice za njegov razvoj in uporabo, pa nasprotno ni odločilno. Poleg tega okoliščina, da so podizvajalci opravili finančne transakcije, zagotovili kadre in tehnična sredstva, ki so potrebni za opravljanje teh storitev ter razlogi, ki naj bi družbo WML vodili k dajanju na voljo njenega strokovnega znanja, namesto da bi sama upravljala z njim, ne dopuščajo ugotovitve o obstoju povsem umetne konstrukcije.

Vsekakor zgolj dejstva, da je bila licenčna pogodba sklenjena z družbo s sedežem v državi članici, v kateri velja nižja običajna stopnja DDV kot v državi članici, v kateri ima družba, ki je izdala licenco, svoj sedež, ob neobstoju drugih elementov, ni mogoče šteti za zlorabo.

Drugič, Sodišče navaja, da **pravo Unije ne nasprotuje temu, da bi lahko davčna uprava uporabila dokaze, pridobljene v okviru še nekončanega vzporednega kazenskega postopka, če spoštuje temeljne pravice, zagotovljene s tem pravom in zlasti z Listino**. Sodišče v zvezi s tem poudarja, da telekomunikacijska prestrezanja in zasegi elektronske pošte, opravljeni zoper družbo WML, pomenijo posege v uresničevanje pravice do zasebnega in družinskega življenja, zaradi česar morajo biti določeni z zakonom in se izvajati v skladu z načelom sorazmernosti.

Nacionalno sodišče bo moralo preveriti, ali so bile v obravnavani zadevi te zahteve izpolnjene in ali je bilo to, da je davčni organ uporabil dokaze, pridobljene s temi sredstvi, določeno z zakonom in se je izkazalo za nujno. Prav tako bo moralo ugotoviti, ali je imela družba WML v okviru upravnega postopka možnost vpogleda v te dokaze in se o njih izjaviti.

Če nacionalno sodišče ugotovi, da **družba WML te možnosti ni imela ali da so bili zadevni dokazi pridobljeni s kršitvijo Listine ali če to sodišče ne more opraviti te preveritve, mora te dokaze zavrniti in izpodbijano odločbo odpraviti**, če ta zato ne bi imela podlage.

OBVESTILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da glede spora, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki imajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793